

คู่มือให้ความรู้

เรื่องการปกป้องคุ้มครองเด็กและผู้ใหญ่ และความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ ในสถานการณ์ภัยพิบัติ

สารบัญ

การคุ้มครองเด็กในภัยพิบัติและการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อม	3
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	3
หลักการข้อที่สำคัญ 4 ด้าน 54 ข้อ ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	3
สรุปสาระสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กขององค์การสหประชาชาติ	4
สิทธิในการอยู่รอด	5
สิทธิในได้รับการพัฒนา	6
สิทธิในการได้รับการปกป้องคุ้มครอง	7
สิทธิในการมีส่วนร่วม	9
การจัดการของรัฐภาคีที่นำอนุสัญญาไปใช้ 41-54	10
ข้อกังวลหลักสำหรับเด็กภายหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์	11
ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ Gender-based violence (GBV)	14
ประเภทของความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ	15
ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศในสถานการณ์ภัยพิบัติ	16
การเสริมสร้างความเท่าเทียมกันในครอบครัว “ในช่วงภัยพิบัติ”	16
ศูนย์รับรายงานเหตุการณ์ร้องเรียน มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย	19

การคุ้มครองเด็กในภัยพิบัติ และการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อม

หมายถึง การคำนึงถึงความจำเป็นของเด็กที่ต้องได้รับการคุ้มครองนับตั้งแต่วันแรกๆของการวางแผนในชุมชน สิ่งนี้รวมไปถึงการวิเคราะห์สถานการณ์อย่างละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของเด็กในประเทศ แบบปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กในท้องถิ่น กฎหมายภายในประเทศ/ระหว่างประเทศ ที่ใช้บังคับองค์กรที่ทำงานเพื่อเด็กหรือกับเด็กโดยตรง หน่วยงานของรัฐบาลที่มีความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาของเด็กและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

“เด็ก” คือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (เว้นแต่กฎหมายของประเทศจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) เป็นผู้ที่ต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิด้านต่างๆ ภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งประเทศไทยลงนามภาคยานุวัติรับรอง เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535 นั้นหมายความว่า รัฐบาลมีพันธะผูกพันที่จะดำเนินการให้เด็กๆ ทุกคนในประเทศไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ให้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกันตามอนุสัญญาฯ รวมทั้งรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นกรอบเค้าโครงทางกฎหมายระหว่างประเทศหลักสำหรับงานให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ซึ่งถูกใช้เพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งเด็กทุกคนจะมีสิทธิทุกชนิดที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใดๆ

หลักการ 4 ด้าน 54 ข้อ ของอนุสัญญาฉบับนี้

1. สิทธิในการอยู่รอด
2. สิทธิในการได้รับการพัฒนา
3. สิทธิในการได้รับการปกป้องคุ้มครอง
4. สิทธิในการมีส่วนร่วม

สรุปสาระสำคัญ ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กขององค์การสหประชาชาติ

นิยามข้อ 1-5

- ข้อที่ 1** เด็กคือ บุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปีเว้นแต่กฎหมายภายในประเทศกำหนดให้บรรลุนิติภาวะก่อนหน้านี้
- ข้อที่ 2** เด็กทุกคนจะได้รับสิทธิตามอนุสัญญาโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติใดๆ
- ข้อที่ 3** การใช้สิทธิเด็กจะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ
- ข้อที่ 4** รัฐบาลจะต้องปฏิบัติให้สิทธิเด็กเป็นจริง
- ข้อที่ 5** เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลจากครอบครัว

หลักการด้านที่ 1 สิทธิในการอยู่รอด

มี 7 ข้อ จากอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งกระจายอยู่ใน 54 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 6-8, ข้อที่ 18, ข้อที่ 24, ข้อที่ 26, ข้อที่ 27

ข้อที่ 6

เด็กมีสิทธิในการมีชีวิตและได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของเขา

ข้อที่ 7

เด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อ สัญชาติและรู้จักพ่อแม่ของตน

ข้อที่ 8

เด็กมีสิทธิที่จะมีเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น สัญชาติ ชื่อ และความสัมพันธ์กับครอบครัว

ข้อที่ 18

ทั้งบิดาและมารดาควรแบ่งความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตร และควรคำนึงถึงสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุตรแต่ละคนเสมอ รัฐบาลควรช่วยเหลือบิดามารดาโดยจัดหาบริการเพื่อสนับสนุนการทำหน้าที่ของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบิดาและมารดาต่างประกอบอาชีพ

ข้อที่ 24

เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลด้านสาธารณสุขมูลฐานตามมาตรฐานสูงสุด รวมทั้งอาหารและอาหารเสริม

ข้อที่ 26

เด็กมีสิทธิได้รับประโยชน์ในความมั่นคงทางสังคม รวมทั้งการประกันสังคม

ข้อที่ 27

เด็กมีสิทธิในมาตรฐาน การดำรงชีวิตอย่างเพียงพอทางด้านอาหารเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

หลักการด้านที่ 2 สิทธิในการพัฒนา

มี 5 ข้อ จากอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งกระจายอยู่ใน 54 ข้อ
ประกอบด้วย ข้อที่ 28-32

ข้อที่ 28 เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา

ข้อที่ 29 การศึกษาของเด็กต้องมุ่งไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถทางด้านร่างกาย จิตใจ ให้เต็มศักยภาพของเขา

ข้อที่ 30 เด็กมีสิทธิที่จะเรียนรู้ และใช้ภาษาและวัฒนธรรมประเพณีของครอบครัวของคุณ ไม่ว่าวัฒนธรรมนั้นจะเป็นสิ่งที่มีร่วมกับคนส่วนใหญ่ในประเทศที่คุณใช้ชีวิตอยู่หรือไม่ก็ตาม

ข้อที่ 31 เด็กมีสิทธิที่จะได้เล่นและพักผ่อนหย่อนใจ

ข้อที่ 32 เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการทำงานที่บั่นทอนสุขภาพ การศึกษา หรือพัฒนาการของเด็ก (สิทธิการศึกษา/สิทธิในการปกป้องคุ้มครอง) เด็กมีสิทธิได้รับประโยชน์ในความมั่นคงทางสังคม รวมทั้งการประกันสังคม
(ข้อนี้รวมอยู่ในสิทธิการศึกษา และสิทธิในการปกป้องคุ้มครอง)

หลักการด้านที่ 3 สิทธิในการได้รับการปกป้องคุ้มครอง

มี 17 ข้อ จากอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งกระจายอยู่ใน 54 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 9, ข้อที่ 11, ข้อที่ 19-23, ข้อที่ 25, ข้อที่ 32-40

- ข้อที่ 9** เด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มีสิทธิที่จะติดต่อกับพ่อแม่ได้
- ข้อที่ 11** ประเทศต่างๆต้องมีมาตรการป้องกันการลักพาตัวเด็กและการพาเด็กข้ามประเทศโดยผิดกฎหมาย
- ข้อที่ 19** เด็กมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการถูกละเมิด ถูกทำร้าย ถูกทอดทิ้ง และถูกกระทำโดยมิชอบ
- ข้อที่ 20** รัฐจะต้องให้ความคุ้มครอง และดูแลเด็กที่ไม่มีพ่อแม่ หรือพลัดพรากจากบ้านเกิดของตน
- ข้อที่ 21** รัฐจะต้องมีกฎหมายการรับบุตรบุญธรรมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ
- ข้อที่ 22** เด็กผู้ลี้ภัยต้องได้รับความคุ้มครอง
- ข้อที่ 23** เด็กพิการจะได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ และจะได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรี
- ข้อที่ 25** เด็กที่อยู่ในสถานดูแลต่างๆ จะต้องได้รับการตรวจสุขภาพและได้รับการบำบัดรักษาเป็นระยะ

- ข้อที่ 32**
- เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการทำงานที่บั่นทอนสุขภาพ การศึกษา หรือพัฒนาการของเด็ก (ข้อนี้รวมอยู่ในสิทธิการศึกษา และสิทธิในการปกป้องคุ้มครอง)
- ข้อที่ 33**
- เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกใช้เพื่อการค้า และการผลิตยาเสพติด
- ข้อที่ 34**
- เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกล่วงละเมิด การแสวงประโยชน์ทางเพศ
- ข้อที่ 35**
- เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกค้า การลักพาตัว รัฐจะต้องป้องกันไม่ให้เด็กถูกหาประโยชน์ในทุกรูปแบบ
- ข้อที่ 36**
- เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการทารุณ การถูกล่วงโทษ การปฏิบัติที่ต่ำทราม หรือการถูกจับกุมโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- ข้อที่ 37**
- เด็กที่อยู่ในสถานกักกัน มีสิทธิได้รับการดูแลเป็นพิเศษ และสามารถติดต่อกับครอบครัวได้
- ข้อที่ 38**
- เด็กชนกลุ่มน้อย และชนพื้นเมืองมีสิทธิในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมของตน สามารถพูดภาษาและปฏิบัติศาสนกิจของตนได้
- ข้อที่ 39**
- รัฐจะต้องมีมาตรการฟื้นฟูเยียวยาทางร่างกาย และจิตใจแก่เด็กที่เป็นเหยื่อของสงคราม
- ข้อที่ 40**
- หากคุณถูกกล่าวหาว่าทำฝ่าฝืนกฎหมาย คุณควรได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย การตัดสินจำคุกสำหรับเด็กนั้นควรใช้แต่เฉพาะในกรณีที่เป็นความผิดร้ายแรงจริงๆ

หลักการด้านที่ 4 สิทธิในการมีส่วนร่วม

มี 7 ข้อ จากอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งกระจายอยู่ใน 54 ข้อ
ประกอบด้วย ข้อที่ 10-17

ข้อที่ 10

เด็กมีสิทธิที่จะออกนอกประเทศ และกลับเข้าประเทศของตน

ข้อที่ 12

เด็กมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นและความคิดเห็นของเด็กควรจะได้รับการพิจารณาตามสมควร

ข้อที่ 13

เด็กมีสิทธิในการแสดงออก และได้รับการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารโดยไม่จำกัดขอบเขต

ข้อที่ 14

เด็กมีสิทธิเสรี

ข้อที่ 15

เด็กมีสิทธิที่จะพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

ข้อที่ 16

เด็กมีสิทธิที่จะไม่ถูกละเมิดความเป็นส่วนตัว

ข้อที่ 17

เด็กมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ รัฐควรส่งเสริมสื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก

การจัดการของรัฐภาคีที่นำอนุสัญญาไปใช้ 41-54

- ข้อที่ 41** ถ้ากฎหมายในประเทศใดหรือกฎหมายระหว่างประเทศใด ได้มีการรับรองสิทธิเด็กมากกว่ามาตรฐานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอยู่แล้ว อนุสัญญานี้จะไม่ลบล้างต่อสิทธินั้น
- ข้อที่ 42** รัฐบาลควรเผยแพร่อนุสัญญานี้ให้เป็นที่รับรู้โดยบิดามารดาและเด็กทุกคน
- ข้อที่ 43-54** ข้อเหล่านี้กล่าวถึงวิธีที่รัฐบาลและผู้ใหญ่ควรทำงานร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนจะได้รับสิทธิทุกประการที่กล่าวมา

เครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ

มีอนุสัญญาและเครื่องมือทางกฎหมายระดับนานาชาติระดับภูมิภาค และระดับชาติอยู่เป็นจำนวนมาก ที่ใช้ได้กับเด็กในสถานการณ์ฉุกเฉิน

และเราเลือกที่จะข้บเน้นเนื้อหาของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ด้วยเหตุว่าอนุสัญญานี้เป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ให้สัตยาบันและจึงเป็นเครื่องมือที่ถูกใช้อย่างแพร่หลายที่สุด

ข้อกังวลหลักสำหรับเด็ก ภายหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์

1. บริการขั้นพื้นฐานเข้าไม่ถึงเด็กที่เปราะบางที่สุด

ปัญหาเรื่องการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานอาจเป็นประเด็นหลักตั้งแต่ก่อนเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม แต่ในระหว่างสถานการณ์ฉุกเฉินยังมีปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากนั้น ที่ทำให้เด็กและครอบครัวมีความเปราะบางมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งที่เป็นปัจจัยของความเปราะบางมีความเป็นไปได้ที่จะรวมถึงระยะทางที่ห่างไกลจากจุดศูนย์กลางของการแจกจ่ายอาหารและความช่วยเหลือ การสูญเสียผู้ดูแลหลักของครอบครัว การบาดเจ็บหรือความเจ็บป่วยที่เกิดจากภัยพิบัติเองหรือที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติที่มีอยู่ก่อนหน้านั้นแล้วด้วยเหตุผลเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม สถานะทางสังคม ทักษะทางการเมือง และปัจจัยอื่นๆ

▶ เราทำอย่างไรกับสิ่งนี้

เราทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมตระหนักถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเปราะบาง เราส่งเสริมให้มีการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์ของเด็กอย่างรอบคอบเพื่อระบุถึงปัจจัยเสี่ยงและระหว่างที่จัดทำกรประเมินโดยใช้คำถามและสังเกตสถานการณ์ที่เหมาะสมกับกลุ่มเด็ก และออกแบบโครงการที่สอดคล้องกับประเด็นที่พบเพื่อลดความเปราะบางเหล่านั้นลง

2. การล่วงละเมิดที่เกิดขึ้นภายในชุมชนหรือที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความช่วยเหลือ

เด็กบางรายอาจถูกล่วงละเมิดมาตั้งแต่ก่อนที่จะเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน กลุ่มเด็กเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือตามกระบวนการทางสหวิชาชีพต่อไป นอกจากนี้ ความวุ่นวายที่เกิดในชีวิตประจำวันและความเครียดในครอบครัวอาจนำไปสู่การล่วงละเมิดใหม่ๆ และชุมชนจะต้องติดต่อกับสัมพันธ์กับคนแปลกหน้ามากขึ้นหลังจากเกิดภัยพิบัติ คนแปลกหน้าบางรายอาจไม่ประสงค์ดีกับเด็กและชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่ชุมชนจะต้องทราบว่า กลุ่มคนหรือองค์กรที่เข้ามาช่วยเหลือนั้น จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานเรื่องใดบ้าง

▶ เราทำอย่างไรกับสิ่งนี้

ทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของเราและเข้าใจเป็นอย่างดีถึงจรรยาบรรณและข้อกำหนดด้านพฤติกรรมที่อยู่ในนโยบายคุ้มครองเด็กและผู้ใหญ่ (Safeguarding Policy) และให้แน่ใจว่าผู้มาเยือนทุกคนได้อ่านและลงนามในเอกสารตามนโยบายดังกล่าวและประกาศให้ชุมชนทราบถึงแนวปฏิบัติตามมาตรฐานและสนับสนุนให้พวกเขารายงานเมื่อพบสิ่งที่ทำให้เป็นกังวล

3. การค้ามนุษย์/การแสวงหาประโยชน์

เด็กยังต้องเผชิญกับความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ เนื่องจากพวกเขาจะได้พบเจอกับคนแปลกหน้ามากขึ้น นักค้ามนุษย์อาจเฟื่องเลี้ยงครอบครัวยากจนเป็นพิเศษ และยื่นข้อเสนอที่น่าสนใจให้ เช่น คำสัญญาว่าจะมีงานทำในเมืองใหญ่ เป็นต้น

▶ เราทำอย่างไรกับสิ่งนี้

แจ้งให้เด็กและชุมชนทราบถึงภัยอันตรายของการค้ามนุษย์ เราพยายามระบุถึงครอบครัวที่เปราะบางในชุมชนเพื่อที่จะสามารถดำเนินมาตรการป้องกันภัยล่วงหน้าได้ รวมถึงณรงค์เพื่อผลักดันให้รัฐบาลมีนโยบายที่เข้มแข็งมากขึ้นเพื่อป้องกันการค้ามนุษย์

4. เด็กถูกนำไปทิ้งที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า

ครอบครัวที่รู้สึกว่าคุณไม่สามารถรับมือกับสถานการณ์ และตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานของบุตรของตน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว หรือครอบครัวที่ไม่มีรายได้) อาจรู้สึกว่าคุณควรนำบุตรไปฝากไว้ที่สถานสงเคราะห์ ศุภนิมิต และองค์กรที่ทำงานด้านเด็ก เชื่อว่าการดูแลเด็กโดยครอบครัวและเด็กอยู่ภายในชุมชนนั้นเป็นทางเลือกที่เหมาะสมกว่า

▶ เราทำอย่างไรกับสิ่งนี้

เราพยายามระบุถึงครอบครัวที่เปราะบางเพื่อที่จะสามารถดำเนินมาตรการป้องกันล่วงหน้าได้ เราทำงานกับอาสาสมัคร หุ่นส่วน และผู้นำในชุมชนให้เป็นผู้เยี่ยมครอบครัวเปราะบางและชี้แนะแนวทางให้แก่ครอบครัวเหล่านั้น เช่น กิจกรรมเพื่อสร้างรายได้ การส่งเสริมแนวทางด้านการศึกษาและอาชีพ การส่งต่อเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

5. เด็กลาออกจากโรงเรียนกลางคัน

เด็กอาจมีความเสี่ยงที่ต้องเลิกเรียนกลางคันเนื่องจากเหตุผลด้านการเงิน หรือเพราะพวกเขาไม่มีเวลา และไม่สามารถร่วมกิจกรรมทางวิชาการได้หลังเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน

▶ เราทำอย่างไรกับสิ่งนี้

ในสถานการณ์ที่ครอบครัวมีข้อจำกัดด้านการเงิน เราจำเป็นต้องมองหาและสร้างโอกาสในการหารายได้ให้แก่ครอบครัว หรือสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่เด็ก สำหรับกรณีเด็กที่เลิกเรียนกลางคันเนื่องจากประสบปัญหาทางจิตใจ สังคม และอารมณ์ จะได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีเด็กเป็นศูนย์กลาง ซึ่งพวกเขาจะได้รับกำลังใจและหากจำเป็นก็จะประสานงานเพื่อส่งต่อในการรับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

6. การขาดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก

หากเด็กไม่ได้ใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ทั้งที่โรงเรียนหรือที่บ้าน พวกเขาอาจพบกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น การไปเล่นในบ้านที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติและอาจได้รับบาดเจ็บหรือไปเล่นในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยงที่มีน้ำท่วมสูง ซึ่งอาจทำให้เด็กเกิดอุบัติเหตุจมน้ำ หรือเกิดอันตรายจากสัตว์มีพิษได้ หรืออาจหลงเชื่อไปกับนักต้มตุ๋น หรืออาจไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด เป็นต้น

▶ เราทำอย่างไรกับสิ่งนี้

เราระบุและแจ้งให้เด็กทราบว่าสถานที่ใดบ้างที่เป็นสถานที่ที่ปลอดภัย เราทำงานกับเด็กและออกแบบกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่เหมาะสมและต้องการสำหรับเด็ก เช่น ศูนย์เพื่อนเด็ก ชมรมเด็ก และสนามเด็กเล่น เป็นต้น และควรคำนึงถึงความปลอดภัยและประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นอันดับแรก

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ Gender-based violence (GBV)

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ คืออะไร

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ หรือ GBV เป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในความรุนแรงทุกรูปแบบที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย-จิตใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จากความไม่เท่าเทียมเนื่องด้วยเพศสภาพของเขาหรือเธอคนนั้น ซึ่งไม่ว่าเพศหญิง เพศชาย หรือ LGBTQ+ ก็สามารถตกเป็น 'เหยื่อ' ได้

ความรุนแรงนี้เกิดขึ้นได้ทั้งในรูปแบบของการคุกคาม การกีดกันการเข้าถึงปัจจัย ทรัพยากร การเรียนหรือการทำงาน การเลือกปฏิบัติ การทำร้ายร่างกายและจิตใจ ความรุนแรงในครอบครัว รวมไปถึงการข่มเหงหรือทารุณกรรมทางเพศด้วยเช่นกัน

ทั้งนี้ ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศจัดเป็นหนึ่งในการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมถึงเป็นความรุนแรงที่สามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศ โดยเฉพาะเพศหญิง และเพศที่มีความหลากหลาย (LGBTQAI+)

ประเภทของความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

ความรุนแรงทางร่างกาย:

ตบ ชก ปืบคั้น แทะ ยิง ฯลฯ

ความรุนแรงทางเพศ:

การกระทำหรือคำพูดทางเพศ โดยไม่ได้รับอนุญาต

ความรุนแรงทางอารมณ์:

ควบคุม ตะโกน ด่าทอ และไม่แสดงความรัก หรือการกักขังอารมณ์ ไม่แสดงท่าทีหรือแยกคนรักของตนออกไป ฯลฯ

ความรุนแรงทางการเงิน:

ควบคุมการเข้าถึงเงิน

ความรุนแรงต่อเด็ก:

การล่วงละเมิดทางเพศ การทารุณกรรมทางร่างกายหรือทางอารมณ์ การละเลย และการเป็นพยานถึงความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงภายในคู่รัก:

ความรุนแรงที่กระทำโดยคู่รัก สามีหรือแฟน

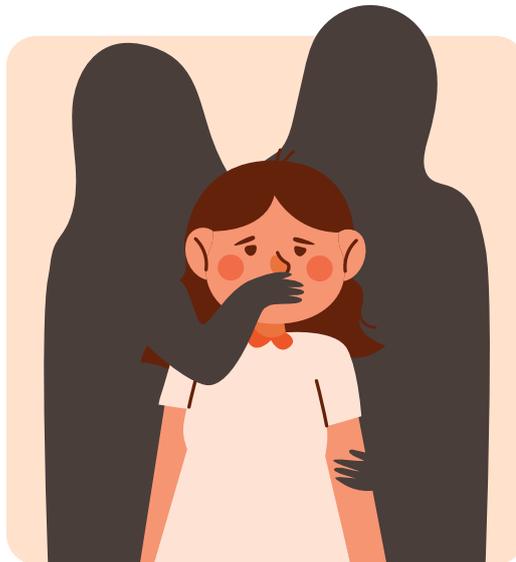
การข่มขืน:

การข่มขืนผู้หญิงและเด็กหญิง

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศในสถานการณ์ภัยพิบัติ

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (GBV) เกิดขึ้นเป็นวงกว้าง และส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและเด็กหญิง โดย 1 ใน 3 ของผู้หญิงและเด็กหญิงทั่วโลกประสบกับความรุนแรงทางร่างกายและความรุนแรงทางเพศ

ในช่วงวิกฤตความเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (GBV) จะเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่มีอำนาจและการเข้าถึงบริการหรือทรัพยากรน้อยที่สุด โดยที่พักอาศัยที่ไม่ปลอดภัยและการออกแบบศูนย์พักพิงที่ไม่คำนึงถึงเพศ อาจเพิ่มความเสี่ยงของความรุนแรงทางเพศก็เป็นได้

การเสริมสร้างความเท่าเทียมกันในครอบครัว “ในช่วงภัยพิบัติ”

มีความสุขร่วมกันในครอบครัว

- รับประทานอาหารร่วมกันและแบ่งปันอาหารที่มีประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน
- ฟังและพูดคุยกันอย่างเปิดเผยและอิสระโดยไม่มีความกลัวในการแสดงความคิดเห็น
- ใช้เวลาในครอบครัวร่วมกัน
- ไว้วางใจและสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อลดความเครียด
- สื่อสารเพื่อหยุดพฤติกรรมที่เป็นการกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก
- หยุดพฤติกรรมที่เป็นการกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก
- เคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกันความสัมพันธ์

ส่งเสริมความเท่าเทียมกันในครอบครัว

- ดูแลและเลี้ยงดูเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียม
- ฟังความรู้สึกของทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย
- พุดคุยกับลูก ๆ เกี่ยวกับการดูแลซึ่งกันและกันในครอบครัว
- ส่งเสริมให้เด็กผู้หญิงกล้าพูด เป็นเพื่อนที่ดี และคอยรับฟังอยู่เสมอ
- ให้ความสำคัญกับการศึกษาและความต้องการอื่น ๆ ของทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายอย่างเท่าเทียมกัน

สร้างการตัดสินใจร่วมกันในครอบครัว

- สนับสนุนผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการตัดสินใจเรื่องส่วนตัว โดยได้รับการยินยอมก่อนเสมอ ดังนั้นควรถามและเคารพคำตอบนั้นเสมอจำไว้ว่า “ไม่” ก็คือไม่
- เด็กหญิงไม่ควรแต่งงานก่อนอายุ 18 ปี
- เคารพมุมมองและความท้าทายที่แตกต่างของกันและกัน
- ต้องให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ภัยพิบัตินี้ได้

แบ่งปันและใส่ใจซึ่งกันและกันในครอบครัว

- ผู้ชายก็มีบทบาทหน้าที่ในงานบ้านเท่าเทียมกันกับผู้หญิงและทุกคนในบ้าน
- ต้องให้แน่ใจว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงสามารถเข้าถึงการบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์
- ดูแลและใส่ใจปู่ย่า ตายายและผู้เจ็บป่วยในครอบครัว
- แบ่งปันการเป็นพ่อแม่ และการเลี้ยงดูลูกร่วมกัน
- ให้กำลังใจและส่งเสริมเด็กผู้ชายให้รับผิดชอบในส่วนของงานบ้านร่วมกัน

หากท่านต้องการให้ข้อเสนอแนะหรือแจ้งข้อร้องเรียน
เกี่ยวกับการดำเนินงาน หรือพฤติกรรมของพนักงาน
ลูกจ้าง และอาสาสมัครของมูลนิธิศุภนิมิตฯ
สามารถแจ้งเหตุและร้องเรียนได้ที่

ศูนย์รับรายงาน เหตุการณ์และร้องเรียน มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

โทร. 098-886-8888

กต

1

เหตุการณ์เกี่ยวกับ
พนักงาน ลูกจ้าง
หรืออาสาสมัครของมูลนิธิฯ

กต

2

เหตุการณ์เกี่ยวกับการปกป้อง
คุ้มครองเด็กและผู้ใหญ่

กต

3

เหตุการณ์เกี่ยวกับการคุ้มครอง
ข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

หรือติดต่อเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ของท่านได้ที่

เบอร์ติดต่อ:

02 022 9200

ที่อยู่สำนักงาน:

809 ซ.ศุภนิมิต ถ.ประชาอุทิศ
แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กทม 10310

หากพบเห็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองเด็ก

เช่น เด็กถูกล่วงละเมิด ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกละเลยทอดทิ้ง การค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเด็ก
การแสวงประโยชน์จากเด็ก ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (GBV) ฯลฯ โปรดแจ้ง

สายด่วน
ศูนย์ช่วยเหลือสังคม
1300

ศูนย์รับรายงาน
เหตุการณ์และร้องเรียน
มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
098-886-8888 กต 2

@wvft-ireport
หรือสแกน

ติดตามข้อมูลข่าวสารของมูลนิธิศุภนิมิตฯ

www.worldvision.or.th

[worldvisionthailand](https://www.facebook.com/worldvisionthailand)

หากต้องการติดต่อมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

เบอร์โทรศัพท์: 02-022-9200 ถึง 2 ในวันทำการจันทร์ถึงศุกร์ เวลา 8.00-17.00 น.

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
ศูนย์ฝึกอบรมมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
809 ซ.ศุภนิมิต ถ.ประชาอุทิศ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กทม 10310
โทร 02 022 9200 ถึง 2 | โทรสาร 02 022 9203 | E-mail: info@worldvision.or.th